

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 2011/2002 av den 11 november 2002 om ändring av förordning (EG) nr 603/1999 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av skördegarn av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckiska republiken och Ungern och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond 3
- Kommissionens förordning (EG) nr 2013/2002 av den 13 november 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2014/2002 av den 7 november 2002 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 11

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2002/888/EG:

- ★ Rådets beslut av den 5 november 2002 om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 3 i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter 13
- ★ Information om ikraftträdandet av tilläggsprotokollet om regler för handeln med vissa fiskar och fiskeriprodukter till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Lettland, å andra sidan 15

Kommissionen

2002/889/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 13 november 2002 om ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen för att täcka Greklands, Spaniens, Frankrikes, Nederländernas, Österrikes, Portugals och Finlands utgifter för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter [delgivet med nr K(2002) 4372] 16**

2002/890/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 oktober 2002 om ändring av beslut 1999/215/EG om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandena rörande import av skördegarn av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckiska republiken och Ungern och om avslutande av det förfarande som avser import av skördegarn av polypropen med ursprung i Saudiarabien 20**

2002/891/EG:

- ★ **Beslut nr 2/2002 av tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 28 oktober 2002 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" för att ta hänsyn till AVS-staternas särskilda situation när det gäller produktion av konserverad tonfisk och tonfiskfiléer (HS-nummer ex 16.04) 22**

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2011/2002

av den 11 november 2002

om ändring av förordning (EG) nr 603/1999 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av skördegar av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckiska republiken och Ungern och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

- (1) I mars 1999 införde rådet genom förordning (EG) nr 603/1999 ⁽²⁾ slutgiltiga antidumpningstullar på import av skördegar av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckien och Ungern.
- (2) Inom ramen för detta förfarande godtog kommissionen genom beslut 1999/215/EG av den 16 mars 1999 ⁽³⁾ ett prisåtagande av bland annat det ungerska företaget Tiszai Vegyi Kombinat Rt (nedan kallat företaget).
- (3) Import av skördegar av polypropen med ursprung i Ungern som exporteras till gemenskapen av detta företag (TARIC-tilläggsnummer 8582) befriades genom artikel 2.1 och 2.2 i förordning (EG) nr 603/1999 från antidumpningstullen.

B. FRIVILLIGT ÅTERTAGANDE AV ÅTAGANDE

- (4) Till följd av förändringar i sin affärsverksamhet underrättade företaget kommissionen om att det ville återta sitt åtagande.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 75, 20.3.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1657/2001, (EGT L 221, 17.8.2001, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 75, 20.3.1999, s. 34. Beslutet ändrat genom beslut 2000/324/EG (EGT L 112, 11.5.2000, s. 65).

- (5) Genom kommissionens beslut 2002/890/EG ⁽⁴⁾ har följaktligen företagets åtagande återtagits och företaget tagits bort från förteckningen över företag från vilka åtaganden godtas enligt artikel 1.1 i beslut 1999/215/EG.

C. SLUTGILTIGA TULLAR

- (6) Den undersökning som ledde till företagets åtagande avslutades genom ett slutgiltigt fastställande av dumpning och skada genom förordning (EG) nr 603/1999.
- (7) I enlighet med artikel 8.9 i förordning (EG) nr 384/96 måste därför den antidumpningstullsats som nu införs på exportprodukter som företaget har tillverkat baseras på de uppgifter vilka fastställdes i samband med den undersökning som ledde till åtagandet. I detta avseende och mot bakgrund av det faktum att den dumpningsmarginal som fastställdes var lägre än skademarginalen anses det lämpligt att den slutgiltiga antidumpningstullsatsen fastställs till nivån 26,4 % av värdet, som motsvarar den dumpningsmarginal som konstaterats (se även skäl 26 i förordning (EG) nr 603/1999).

D. ÄNDRING AV FÖRORDNING (EG) nr 603/1999

- (8) Artiklarna 1.2 och 2.2 i förordning (EG) nr 603/1999, vilka innehåller förteckningar över de företag avseende vilka antidumpningstullar införts och de som befriats från antidumpningstullar, bör följaktligen ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 603/1999 ändras på följande sätt:

⁽⁴⁾ Se sidan 20 i detta nummer av EGT.

1. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

”2. För de produkter som tillverkas av de nedan förtecknade företagen skall följande satser för den slutgiltiga antidumpningstullen tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

Land	Företag	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Polen	BZLP Beزالin	19,4	8450
	PAT Defalin s.a.	16,3	8569
	Industrial Chemistry Research Institute	12,8	8578
	Terplast sp. z.o.o.	6,1	8579
	WKI Isoliertechnik Spolka z.o.o.	15,7	A091
	Alla övriga företag	20,3	8900
Tjeckien	Samtliga företag	24,8	8900
Ungern	Tiszai Vegyi Kombinat Rt	26,4	8582
	Alla övriga företag	32,9	8900”

2. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:

”2. Import inom ramen för gjorda och godtagna åtaganden skall deklarerars enligt följande TARIC-tilläggsnummer:

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	Juta a.s.	8596
	Lanex a.s.	8580
Ungern	Partium '70 Rt	8581
	Elso Magyar Kenderfono Rt	8583”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2002.

På rådets vägnar

B. MIKKELSEN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2012/2002
av den 11 november 2002
om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 159 tredje stycket och artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs resolution ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid större katastrofer bör gemenskapen visa sig solidarisk med befolkningen i de berörda regionerna genom att lämna ekonomiskt bistånd för att bidra till att snabbt återställa normala förhållanden för människorna i de katastrofdrabbade regionerna. Biståndet bör huvudsakligen sättas in vid naturkatastrofer.
- (2) De befintliga instrumenten för ekonomisk och social sammanhållning medger finansiering av riskförebyggande åtgärder och återuppbyggande av förstörd infrastruktur. Men det bör också skapas ett ytterligare instrument, som skall särskiljas från befintliga gemenskapsinstrument, vilket gör det möjligt för gemenskapen att agera snabbt och effektivt så att den kan bidra till att räddningstjänsterna mobiliseras utan dröjsmål, så att människors omedelbara behov kan tillgodoses och så att gemenskapen kan bidra till återuppbyggnad på kort sikt av förstörd viktig infrastruktur så att ekonomisk aktivitet kan återupptas i de katastrofdrabbade regionerna.
- (3) Europeiska unionen bör även visa solidaritet med de länder som för närvarande förhandlar om anslutning. Om förordningens tillämpningsområde skall utvidgas till att omfatta dessa länder måste detta utgå från artikel 308 i fördraget.
- (4) Gemenskapsstödet bör komplettera de berörda staternas egna insatser och användas för att täcka en del av de offentliga utgifterna för att avhjälpa de skador som orsakats av en större katastrof.
- (5) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör bistånd enligt detta instrument begränsas till större katastrofer som har allvariga återverkningar på levnadsvillkoren, på miljön eller på ekonomin.
- (6) Med en större katastrof bör i denna förordning avses en katastrof som i åtminstone en av de berörda staterna orsakar betydande skador i finansiella termer eller procentandel av bruttonationalinkomsten (BNI). För att möjliggöra insatser vid katastrofer som visserligen är betydande men dock inte når upp till de angivna miniminivåerna, får bistånd under exceptionella omständigheter även beviljas när ett biståndsberättigat grannland har drabbats av samma katastrof, eller när större delen av befolkningen i en specifik region har drabbats av en katastrof med mycket allvariga och bestående återverkningar på levnadsvillkoren.
- (7) Gemenskapens insatser bör inte ersätta tredje parts ansvar, som, enligt principen om att förorenaren skall betala, i första hand är ansvarig för skadan som den förorsakat, och inte heller inbjuda till att underlåta att vidta förebyggande åtgärder både på medlemsstats- och gemenskapsnivå.
- (8) Detta instrument bör göra det möjligt att snabbt fatta beslut om att så snart som möjligt anslå särskilda medel och göra dem tillgängliga. Administrativa förfaranden bör anpassas i enlighet med detta och begränsas till det som är absolut nödvändigt. Därför har Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 7 november 2002 ingått ett interinstitutionellt avtal om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet.

⁽¹⁾ Kommissionens förslag av den 20 september 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrandet avgiven den 10 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgiven den 24 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ Resolutionen avgiven den 10 oktober 2002 (ännu ej offentliggjord i EGT).

- (9) Det kan vara önskvärt att mottagarstaten i enlighet med sina specifika konstitutionella, institutionella, juridiska eller finansiella bestämmelser inbegriper de regionala eller lokala myndigheterna i arbetet med ingåendet och tillämpningen av genomförandebestämmelserna, varvid mottagarstaten dock alltid förblir ansvarig för genomförandet av biståndet och för ledning och kontroll av de verksamheter som får finansieringsstöd av gemenskapen.
- (10) Tillämpningsföreskrifterna för det här instrumentet bör anpassas efter hur brådskande läget är.
- (11) En insats som finansieras genom det här instrumentet bör inte i samma syfte kunna få bistånd enligt rådets förordning (EG) nr 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽²⁾, rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ⁽³⁾, rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen ⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 1267/1999 av den 21 juni 1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument ⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1268/1999 av den 21 juni 1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden ⁽⁶⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2760/98 av den 18 december 1998 om genomförande av ett program för gränsöverskridande samarbete inom ramen för Phare-programmet ⁽⁷⁾, rådets förordning (EG) nr 1266/1999 av den 21 juni 1999 om samordning av stödet till kandidatländerna inom ramen för föranslutningsstrategin och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89 ⁽⁸⁾, rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ⁽⁹⁾ eller rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät ⁽¹⁰⁾; för skador som åtgärdas enligt sådana gemenskapsinstrument eller internationella instrument som gäller ersättning för bestämda skador bör inte i samma syfte beviljas bistånd enligt detta instrument.
- (12) Största möjliga öppenhet krävs när det ekonomiska biståndet från gemenskapen genomförs liksom lämplig kontroll av hur medlen används.
- (13) Ansvarsfull finansiell förvaltning är nödvändigt så att det säkerställs att gemenskapen har möjlighet att ingripa om flera större katastrofer inträffar under samma år.
- (14) I undantagsfall och med hänsyn till de finansiella medel som finns att tillgå enligt detta instrument det år katastrofen inträffar, bör det finnas möjlighet att bevilja tilläggsbidrag enligt detta instrument ur nästa års fond.
- (15) En tidsfrist bör fastställas för utnyttjandet av det beviljade ekonomiska biståndet och det bör finnas föreskrifter om att mottagarstaterna skall redovisa hur de använt mottaget bistånd. Mottaget bistånd som sedermera krävs ut av tredje part eller som överstiger den slutliga uppskattningen av skadorna bör återkrävas.

⁽¹⁾ EGT L 130, 25.5.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1265/1999 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 62).

⁽²⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 73. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 87. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 345, 19.12.1998, s. 49. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1596/2002 (EGT L 240, 7.9.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽⁹⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EGT L 228, 23.9.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/1999 (EGT L 197, 29.7.1999, s. 1).

- (16) Med hänsyn till de exceptionella omständigheterna bör de länder som drabbats av katastrofer från och med sommaren 2002 kunna beviljas bistånd enligt detta instrument.
- (17) För att kunna garantera att de länder som nyligen drabbades av översvämningar snabbt får bistånd måste detta instrument antas med det snaraste; därför är det nödvändigt att bevilja ett undantag från den regel om en sexveckorsperiod för behandling i de nationella parlamenten som anges i del I punkt 3 i det protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed inrättas Europeiska unionens solidaritetsfond, nedan kallad fonden, vilken skall göra det möjligt för gemenskapen att snabbt, effektivt och flexibelt vidta åtgärder i nödsituationer på de villkor som anges i denna förordning.

Artikel 2

1. Efter ansökan av en medlemsstat eller ett land med vilket det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen, nedan kallad mottagarstat, kan bistånd från fonden frigöras i första hand när det på denna stats territorium har inträffat en större naturkatastrof som har allvarliga återverkningar på medborgarnas levnadsvillkor, miljön eller ekonomin i en eller flera regioner eller ett eller flera länder.
2. Med en *större katastrof* avses i denna förordning varje katastrof som i åtminstone en av de berörda staterna orsakar skador för vilka kostnaderna uppskattas antingen överstiga 3 miljarder euro i 2002 års priser eller utgöra mer än 0,6 % av dess BNI.

I undantagsfall kan bistånd ur fonden även beviljas en angränsande medlemsstat eller ett grannland, med vilket det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen, som drabbats av samma katastrof.

Emellertid kan under exceptionella omständigheter, trots att de kvantitativa kriterierna i första stycket inte är uppfyllda, en region få bistånd från fonden om den regionen har drabbats av en ovanligt allvarlig katastrof, huvudsakligen naturkatastrof, som fått följder för den större delen av befolkningen, med allvarliga och bestående återverkningar på levnadsvillkoren och regionens ekonomiska stabilitet. Det totala årliga biståndet enligt detta stycket skall inte överstiga 7,5 % av fondens årliga tillgängliga belopp. Särskild uppmärksamhet skall ägnas avlägsna eller isolerade regioner, såsom öområden och yttersta randområden enligt definitionen i artikel 299.2 i fördraget. Kommissionen skall behandla ansökningar som inlämnas till den i enlighet med detta stycket med största möjliga återhållsamhet.

Artikel 3

1. Bistånd ur fonden skall ha formen av ett bidrag. För varje erkänd katastrof skall ett enda bidrag beviljas mottagarstaten.
2. Fonden skall ha som syfte att komplettera de berörda staternas egna insatser och täcka en del av deras offentliga utgifter och därmed hjälpa mottagarstaten att, beroende på katastrofens art, genomföra följande nödvändiga krisinsatser:
 - a) Omedelbart återställande av infrastruktur och utrustning inom områdena energi, vattenförsörjning och avloppsvatten, telekommunikationer, transporter, hälsa och utbildning.
 - b) Provisoriska åtgärder för att tillhandahålla bostäder och finansiera räddningstjänst riktad till befolkningens omedelbara behov.
 - c) Omedelbart säkrande av förebyggande infrastruktur och omedelbara åtgärder för att skydda kulturarvet.
 - d) Omedelbar röjning av katastrofdrabbade områden, inklusive naturområden.
3. Utbetalningar från fonden skall i princip vara begränsade till finansiering av åtgärder för att lindra icke försäkringsbara skador och skall återkrävas om kostnaderna för att åtgärda skadan senare täcks av tredje part i enlighet med artikel 8.

Artikel 4

1. Så snart som möjligt och senast inom två månader efter det datum då den första skadan i samband med katastrofen inträffat, får staten lägga fram en ansökan om bistånd från fonden till kommissionen med alla tillgängliga uppgifter om bland annat

- a) den totala skadan orsakad av katastrofen och dess inverkan på den berörda befolkningen och ekonomin,
- b) en uppskattning av kostnaderna för de insatser som avses i artikel 3,
- c) andra källor för gemenskapsfinansiering,
- d) andra källor för nationell eller internationell finansiering, inklusive offentligt och privat försäkringskydd, som kan bidra till kostnaderna för att åtgärda skadorna.

2. På grundval av dessa uppgifter och eventuella förtydliganden som skall tillhandahållas av den berörda staten, skall kommissionen, så snart som möjligt och inom ramen för tillgängliga medel, bedöma om villkoren för att ta fonden i anspråk är uppfyllda och fastställa den föreslagna storleken på ett eventuellt bidrag. Minst en fjärdedel av fondens årliga medel bör den 1 oktober varje år vara tillgänglig för att täcka behov som uppkommer fram till årets slut.

Kommissionen skall se till att de ansökningar som lämnas in av staterna behandlas rättvist.

3. Kommissionen skall till budgetmyndigheten lämna erforderliga förslag om att bemyndiga motsvarande anslag. Dessa förslag skall omfatta alla tillgängliga uppgifter enligt punkt 1 och alla andra relevanta uppgifter som kommissionen har tillgång till, bevis för att villkoren i artikel 2 är uppfyllda och en motivering till de belopp som föreslås.

4. När anslagen gjorts tillgängliga av budgetmyndigheten skall kommissionen fatta ett beslut om att bevilja bidraget (bidragsbeslutet) som omedelbart skall betalas ut till mottagarstaten vid ett enda tillfälle vid undertecknandet av det avtal som avses i artikel 5.

5. Bidragsberättigandet för utgifter skall börja det datum som avses i punkt 1.

Artikel 5

1. I enlighet med de specifika konstitutionella, institutionella, juridiska eller finansiella bestämmelserna i mottagarstaten och gemenskapen, skall kommissionen och mottagarstaten ingå ett avtal om att genomföra bidragsbeslutet. I avtalet skall särskilt anges vilken typ av insatser som skall finansieras av fonden och vilket område det gäller.

2. Kommissionen skall se till att de länder med vilka det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen, inom ramen för relevanta avtal och instrument, åtar sig samma skyldigheter som de som åligger medlemsstaterna enligt denna förordning.

3. Ansvaret för att välja ut enskilda insatser och att verkställa bidraget inom ramen för avtalet skall åligger mottagarstaten i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, bidragsbeslutet och avtalet. Mottagarstaten skall utöva detta ansvar utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget och enligt de bestämmelser i budgetförordningen som skall tillämpas på delad eller decentraliserad förvaltning.

Artikel 6

1. Mottagarstaten skall vara ansvarig för samordning mellan fondens deltagande i de insatser som avses i artikel 3, å ena sidan, och bistånd från Europeiska investeringsbanken (EIB) och andra finansiella gemenskapsinstrument, å andra sidan.

2. De insatser som tilldelas bidrag enligt denna förordning skall inte tilldelas bistånd från de fonder och instrument som regleras i förordningarna (EG) nr 1164/94, (EG) nr 1260/1999, (EG) nr 1257/1999, (EG) nr 1267/1999, (EG) nr 1268/1999, (EEG) nr 3906/89, (EG) nr 2760/98, (EG) nr 555/2000 och (EG) nr 2236/1995 och skall överensstämja med förordning (EG) nr 1266/1999. Mottagarstaten skall se till att denna bestämmelse efterlevs.

3. Skador som åtgärdas enligt gemenskapsinstrument eller internationella instrument med anknytning till ersättning för specifika skador skall inte för samma syfte få bistånd från fonden.

Artikel 7

Insatser som finansieras från fonden skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och de instrument som antagits enligt detta och vara förenliga med gemenskapspolitik, gemenskapsåtgärder och föranslutningsinstrument.

Artikel 8

1. Ett bidrag skall användas inom ett år från det datum då kommissionen betalade ut bidraget. Den del av bidraget som inte har använts under denna period i enlighet med denna förordning skall av kommissionen återkrävas från mottagarstaten.

Mottagarstaterna skall söka all ersättning som är möjlig från tredje part.

2. Senast sex månader efter utgången av ettårsperioden räknat från utbetalningsdagen, skall mottagarstaten överlämna en rapport över bidragets användning med en motiverad redovisning av utgifterna och med uppgifter om alla andra finansieringskällor som mottagits för de berörda insatserna, inbegripet ersättning från försäkringar och från tredje part. Rapporten skall innehålla uppgifter om vilka förebyggande åtgärder som mottagarstaten vidtagit eller beslutat om för att minska skadornas omfattning och för att i möjligaste mån undvika att katastrofer av liknande slag upprepas.

När detta förfarande är avslutat skall kommissionen avsluta utbetalning av bistånd från fonden.

3. Om kostnaderna för att åtgärda skadorna senare täcks av tredje part, skall kommissionen kräva att mottagarstaten återbetalar motsvarande del av bidraget.

Artikel 9

I ansökan om bidrag från fonden, bidragsbeslut, det finansiella avtalet, rapporterna och alla andra hithörande dokument skall alla belopp uttryckas i euro.

Artikel 10

1. I undantagsfall och om de återstående medel som finns tillgängliga i fonden det år när katastrofen inträffat inte är tillräckliga för att täcka det biståndsbelopp som bedöms nödvändigt av budgetmyndigheten, får kommissionen föreslå att mellanskillnaden finansieras med medel ur påföljande års fond. Det årliga budgettaket för fonden det år som katastrofen inträffat och följande år skall under alla omständigheter respekteras.

2. Om det framkommer nya fakta som visar att de inträffade skadorna värderas avsevärt lägre, skall kommissionen kräva att mottagarstaten återbetalar motsvarande del av bidraget.

Artikel 11

I finansieringsbesluten och alla överenskommelser och kontrakt som härrör från dem skall det föreskrivas kontroll av kommissionen, genom byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), och genomförande av kontroller på plats av kommissionen och revisionsrätten enligt gällande förfaranden.

Artikel 12

Före den 1 juli skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om fondens verksamhet under det föregående året. Denna rapport skall i synnerhet innehålla uppgifter i anknytning till artiklarna 3, 4 och 8.

Artikel 13

Trots den tidsfrist som anges i artikel 4.1 får de medlemsstater och de stater med vilka det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen som drabbats av katastrofer enligt artikel 2 från och med den 1 augusti 2002 ansöka om bistånd från fonden inom två månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 14

På förslag av kommissionen skall rådet se över denna förordning senast den 31 december 2006.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2002.

På rådets vägnar

B. MIKKELSEN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2013/2002**av den 13 november 2002****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 november 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 november 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 november 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	58,0
	096	41,4
	204	54,7
	999	51,4
0707 00 05	052	103,8
	628	147,3
	999	125,6
0709 90 70	052	86,2
	999	86,2
0805 20 10	204	79,6
	999	79,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,0
	999	62,0
0805 50 10	052	68,9
	388	52,4
	600	81,6
	999	67,6
0806 10 10	052	134,5
	400	310,8
	508	372,9
	999	272,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	113,5
	400	73,3
	404	110,5
	512	69,8
	999	91,8
0808 20 50	052	106,1
	400	133,9
	720	28,4
	999	89,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2014/2002
av den 7 november 2002
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 969/2002⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.
- (4) Det är lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och

som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000⁽⁴⁾, under en period av tre månader.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 2002.

På kommissionens vägnar
Frederik BOLKESTEIN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ EGT L 149, 7.6.2002, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.
⁽⁴⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

BILAGA

Varubeskrivning	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
Epoxiharts i form av cylindriska tabletter, vilkas längd inte överstiger diametern, bestående av hoppresat pulver Detta plastmaterial används vid inkapsling av halvledare och elektroniska integrerade kretsar	3926 90 99	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och av texten till KN-nummer 3926, 3926 90 och 3926 90 99 Plastmaterialet, som föreligger i form av cylindriska tabletter, kan inte anses utgöra ett material i obearbetad form enligt nr 3901–3914 i den mening som avses i anmärkning 6 till kapitel 39

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 5 november 2002

om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 3 i direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter

(2002/888/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾, särskilt artikel 27.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom två ansökningar till kommissionen av den 28 december 2001 respektive den 7 januari 2002 har Tyskland och Frankrike begärt att få tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 3 i rådets direktiv 77/388/EEG när det gäller uppförande och underhåll av vissa broar över gränsen i floden Rhen.
- (2) I en skrivelse av den 25 februari 2002 bad kommissionen de tyska och franska myndigheterna att lämna närmare uppgifter om omfattningen av den begärda avvikelsen.
- (3) De tyska myndigheterna lämnade de begärda uppgifterna i en skrivelse av den 19 juni 2002, till vilken även de franska myndigheterna anslöt sig, som diariefördes hos kommissionens generalsekretariat den 22 juli 2002. Dessa uppgifter kompletterar uppgifterna i ansökningarna.
- (4) Övriga medlemsstater har i en skrivelse av den 31 juli 2002 underrättats om ansökningarna och de kompletterande uppgifterna från Tyskland och Frankrike.

(5) De berörda broarna över gränsen i floden Rhen är de broar som kommer att uppföras i framtiden och vara anslutna till det allmänna vägnätet i Frankrike och Tyskland, med undantag för det franska motorvägssystemet, de franska nationella vägarna (routes nationales) och de tyska nationella vägarna (Bundesfernstrassen).

(6) Den avvikelse som Tyskland och Frankrike begär innebär att gränsen när det gäller mervärdesskatt på uppförande och underhåll av vissa broar över gränsen mellan Tyskland och Frankrike skall anses gå mitt på bron i fråga.

(7) Om en särskild åtgärd inte tillämpas kommer mervärdesskatten på uppförande och underhåll av broarna över gränsen att tas ut beroende på var den geografiska gränsen mellan de två medlemsstaterna går, dvs. där floden är som djupast. Förutom att det i praktiken är svårt att fastställa den geografiska gränsen ändras dessutom denna gräns kontinuerligt. Mervärdesskattesystemet skulle således bli mycket komplicerat för de aktörer som utför dessa arbeten.

(8) Den begärda avvikelsen, som innebär att gränsen mellan Tyskland och Frankrike när det gäller vissa broar över Rhen skall anses gå mitt på bron i fråga, har således till syfte att förenkla skatteuttaget i samband med uppförandet och underhållet av dessa broar.

(9) Avvikelsen inverkar inte på beskattningsunderlaget för mervärdesskatten. Den inverkar följaktligen inte på gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

⁽²⁾ Kommissionens förslag av den 11 september 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan hinder av artikel 3 i direktiv 77/388/EEG bemyndigas Tyskland och Frankrike att, när det gäller de broar över gränsen i Rhen som avses i artikel 2, fastställa att gränsen mellan de två medlemsstaterna går mitt på bron i fråga i samband med uttag av mervärdesskatt för tillhandahållande av varor och tjänster, gemenskapsinternt förvärv och import av varor avsedda för uppförande eller underhåll av dessa broar, inbegripet vinterunderhåll och löpande rengöring.

Artikel 2

De broar över gränsen i Rhen som omfattas av detta beslut är de broar som kommer att uppföras i framtiden och vara anslutna till det allmänna vägnätet i Frankrike och Tyskland,

med undantag för det franska motorvägssystemet, de franska nationella vägarna (routes nationales) och de tyska nationella vägarna (Bundesfernstrassen).

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 5 november 2002.

På rådets vägnar

T. PEDERSEN

Ordförande

Information om ikraftträdandet av tilläggsprotokollet om regler för handeln med vissa fiskar och fiskeriprodukter till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Lettland, å andra sidan

Tilläggsprotokollet om handeln med vissa fiskar och fiskeriprodukter till Europaavtalet med Republiken Lettland, som rådet beslutade att ingå den 17 december 2001 ⁽¹⁾, trädde i kraft den 1 oktober 2002, sedan anmälan skett om att förfarandena enligt artikel 3 i protokollet avslutats den 30 september 2002.

⁽¹⁾ EGT L 162, 20.6.2002, s. 22.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 november 2002

om ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen för att täcka Greklands, Spaniens, Frankrikes, Nederländernas, Österrikes, Portugals och Finlands utgifter för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter

[delgivet med nr K(2002) 4372]

(Endast de grekiska, spanska, franska, nederländska, tyska, portugisiska, finska och svenska texterna är giltiga)

(2002/889/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 ⁽¹⁾ om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (direktivet), ändrat genom kommissionens direktiv 2002/36/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 23 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktivet kan medlemsstaterna beviljas ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen för att täcka kostnader som har ett direkt samband med de nödvändiga åtgärder som vidtas eller planeras vidtas för att bekämpa skadegörare som förts in från tredje land eller från andra områden i gemenskapen i syfte att utrota dem, eller, om det inte är möjligt, begränsa deras spridning.
- (2) Grekland, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland har samtliga fastställt ett åtgärdsprogram för att utrota skadegörare på växter som förts in på deras territorium. I dessa program fastställs mål, åtgärder, varaktighet och kostnader. För sina program har länderna ansökt om ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen inom den tidsfrist som fastställts i direktivet.
- (3) På grundval av de tekniska uppgifter som har lämnats in av Grekland, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland har kommissionen genomfört

en välgrundad och omfattande lägesanalys. Uppgifterna har också granskats i Ständiga kommittén för växtskydd. Kommissionen har kommit fram till att villkoren för att bevilja ett ekonomiskt bidrag är uppfyllda.

- (4) För att täcka kostnaderna för programmen bör därför ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen beviljas.
- (5) Gemenskapens ekonomiska bidrag får täcka högst 50 % av de bidragsberättigande utgifterna. Med undantag för de program för vilka bidraget gradvis skall minska i enlighet med artikel 23.5 tredje stycket bör gemenskapens ekonomiska bidrag i enlighet med det här beslutet uppgå till 50 %, och det bör noteras att de program för vilka ansökningar har inkommit har behandlats likvärdigt.
- (6) En förlängning av den period under vilken utrotningsåtgärderna skall genomföras, i enlighet med artikel 23.5 tredje stycket i direktivet, har beviljats för vissa program i Österrike och Portugal sedan en undersökning av situationen har visat att målet med ovannämnda utrotningsåtgärder sannolikt kommer att uppnås inom rimlig tid. Gemenskapens ekonomiska bidrag för dessa program har gradvis minskats i enlighet med artikel 23.5 tredje stycket.
- (7) De utgifter som Grekland, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland har haft och som beaktas i detta beslut har ett direkt samband med de åtgärder som anges i artikel 23.2 a och 23.2 b i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 116, 3.5.2002, s. 16.

- (8) Det bidrag som avses i artikel 2 i det här beslutet påverkar inte eventuella bidrag för ytterligare nödvändiga åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas för att utrota eller få kontroll över skadegörarna i fråga.
- (9) Det här beslutet påverkar varken resultatet av den kontroll som kommissionen enligt artikel 24 i direktivet skall göra för att fastställa om införandet av skadegörarna i fråga orsakades av otillräckliga granskningar eller undersökningar, eller konsekvenserna av kommissionens kontroll.
- (10) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Den ekonomiska kontrollen av dessa åtgärder faller under artiklarna 8 och 9 i ovannämnda förordning.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen för att täcka Greklands, Spaniens, Frankrikes, Nederländernas, Österrikes, Portugals och Finlands utgifter som har ett direkt samband med de nödvändiga åtgärder som avses i artikel 23.2 i direktiv 2000/29/EG, och som har vidtagits för att bekämpa de skadegörare som avses i de utrotningsprogram som återfinns i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

1. Det ekonomiska bidrag som avses i artikel 1 skall uppgå till 1 344 247 euro.
2. Det högsta beloppet för gemenskapens ekonomiska bidrag till varje utrotningsprogram och för varje år som utrotningsprogrammet genomförs fastställs i bilagan till detta beslut.
3. Det högsta ekonomiska bidraget från gemenskapen till de berörda medlemsstaterna skall vara följande:
 - 1 472 euro till Grekland
 - 97 017 euro till Spanien
 - 377 571 euro till Frankrike
 - 64 374 euro till Nederländerna
 - 57 873 euro till Österrike
 - 662 793 euro till Portugal
 - 83 147 euro till Finland

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

Artikel 3

1. Med förbehåll för resultatet av kommissionens kontroller enligt artikel 24 i direktiv 2000/29/EG skall det ekonomiska bidraget från gemenskapen inte betalas ut förrän bevis på de åtgärder som vidtagits har överlämnats till kommissionen i form av dokumentation om förekomst och utrotning av de aktuella skadegörarna.
2. Den dokumentation som avses i första stycket skall ingå i en ansökan och omfatta följande:
 - a) Allmänna uppgifter om förekomsten av skadegörare, inklusive uppgifter om datum när förekomst misstänktes eller fastställdes och den förmodade orsaken till förekomsten.
 - b) En kopia av den anmälan som gjordes om förekomsten eller upptäckten av den berörda skadegöraren, i enlighet med artikel 16.1 eller 16.2 i direktiv 2000/29/EG.
 - c) De nödvändiga åtgärder som har vidtagits eller som planeras för att bekämpa den aktuella skadegöraren, åtgärdernas förväntade varaktighet och, om uppgifterna finns tillgängliga, de resultat som har uppnåtts, de faktiska eller beräknade kostnaderna och den procentandel av dessa kostnader som täcks eller kommer att täckas av offentliga medel. Utom i väl motiverade fall får åtgärderna inte genomföras under mer än två år efter det att förekomsten av skadegöraren i fråga upptäcktes.
 - d) Information om inspektioner, provtagning och andra åtgärder som vidtagits för att fastställa skadegörarens egenskaper och utbredning, inklusive uppgift om vilken metod som använts i dessa åtgärder.
 - e) Den obligatoriska anmälan med begäran om åtgärder, t.ex. destruktion, desinficering, sanering, sterilisering och andra behandlingar, samt en officiell beskrivning och bedömning av de resultat som uppnåtts, inklusive en beskrivning av de metoder som använts i behandlingarna.
 - f) Information om försändelsens identitet i enlighet med artikel 23.4 i direktiv 2000/29/EG eller, om detta inte är möjligt, orsakerna till att den inte kan fastställas.
3. Medlemsstaterna skall också lämna in en förteckning över de belopp, exklusive moms och andra skatter, som betalats ut eller kommer att betalas ut för de nödvändiga åtgärderna för att bekämpa den aktuella skadegöraren, samt ange hur stor del av dessa som täcks av offentliga medel. För varje typ av sådan åtgärd skall relevanta närmare uppgifter lämnas
 - a) om de inspektioner och analyser som avses i punkt 2 d, i form av en tabell med uppgifter om bl.a. datum, plats och enhetskostnad,
 - b) om sådana behandlingar som avses i punkt 2 e, i form av en förteckning över de lokaler/platser som behandlats och vilken mängd växter/hur stor areal som behandlats.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal och Republiken Finland.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

UTROTNINGSPROGRAM

Avdelning I

Program för vilka gemenskapens ekonomiska bidrag uppgår till 50 % av de stödberättigande utgifterna

Medlemsstat	Skadegörare som bekämpas	Drabbade arter	År	Stödberättigande utgifter (euro)	Högsta bidrag från gemenskapen (euro) Per program
Grekland	<i>Citrus tristeza virus</i>	Citrus	2001	2 943	1 472
Spanien	<i>Erwinia amylovora</i>	Äpplen, päron	2000	135 602	67 801
			2001	58 431	29 216
Frankrike	<i>Ralstonia solanacearum</i>	Potatis	2000 och 2001	755 141	377 571
Nederländerna	<i>Ralstonia solanacearum</i>	<i>Pelargonium</i>	2001	128 747	64 374
Finland	<i>Bemisia tabaci</i>	<i>Euphorbia pulcherrima</i>	2000	166 294	83 147

Avdelning II

Program för vilka gemenskapens ekonomiska bidrag varierar i enlighet med bestämmelsen om gradvis minskande bidrag

Medlemsstat	Skadegörare som bekämpas	Drabbade arter	År	a (*)	Stödberättigande utgifter (euro)	Nivå	Högsta bidrag från gemenskapen (euro) Per år/program
Österrike	<i>Erwinia amylovora</i>	Äpple, päron, andra Rosaceae-arter	2000	3	144 682	40	57 873
Portugal	<i>Bursaphe-lenchus xylophilus</i>	Pinus träd	2001	3	1 656 982	40	662 793

(*) a = År för utrotningsprogrammets genomförande

Totalt gemenskapsbidrag:	1 344 247 euro
--------------------------	----------------

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 oktober 2002

om ändring av beslut 1999/215/EG om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandena rörande import av skördegarn av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckiska republiken och Ungern och om avslutande av det förfarande som avser import av skördegarn av polypropen med ursprung i Saudiarabien

(2002/890/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

- (1) I mars 1999 införde rådet genom förordning (EG) nr 603/1999 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1657/2001 ⁽⁴⁾, slutgiltiga antidumpningstullar på import av skördegarn av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckien och Ungern.
- (2) Inom ramen för denna undersökning godtog kommissionen genom beslut 1999/215/EG ⁽⁵⁾, senast ändrad genom beslut 2000/324/EG ⁽⁶⁾, ett prisåtagande som gjorts av bland annat det ungerska företaget Tiszai Vegyi Kombinat Rt (nedan kallat företaget).

B. FRIVILLIGT ÅTERTAGANDE AV ÅTAGANDE

- (3) Till följd av förändringar i sin affärsverksamhet underrättade företaget kommissionen om att det önskade återta sitt åtagande. Detta företag bör följaktligen avföras från förteckningen över företag vars åtaganden har godtagits i artikel 1.1 i beslut 1999/215/EG.

C. ÄNDRING AV BESLUT 1999/215/EG

- (4) Förteckningen över företag från vilka åtaganden godtagits i artikel 1.1 i beslut 2000/324/EG bör följaktligen ändras.
- (5) Parallellt med detta beslut har rådet genom förordning (EG) nr 2001/2002 ⁽⁷⁾ återkallat den befrielse från antidumpningstullar som beviljats exportprodukter tillverkade av detta företag och infört en slutgiltig antidumpningstull för dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tiszai Vegyi Kombinat Rt:s åtagande återtas härmed.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.⁽³⁾ EGT L 75, 20.3.1999, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 221, 17.8.2001, s. 1.⁽⁵⁾ EGT L 75, 20.3.1999, s. 34.⁽⁶⁾ EGT L 112, 11.5.2000, s. 65.⁽⁷⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

Artikel 2

Artikel 1.1 i beslut 1999/215/EG skall ersättas med följande:

"1. De åtaganden i samband med antidumpningsförfarandena rörande import till gemenskapen av skördegarn av polypropen med ursprung i Polen, Tjeckien och Ungern som gjorts av nedan nämnda tillverkare skall godtas.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	Juta a.s.	8596
	Lanex a.s.	8580
Ungern	Partium '70 Rt	8581
	Elsó Magyar Kenderfono Rt	8583"

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 21 oktober 2002.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

BESLUT nr 2/2002
AV TULLSAMARBETSKOMMITTÉN AVS-EG
av den 28 oktober 2002

om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" för att ta hänsyn till AVS-staternas särskilda situation när det gäller produktion av konserverad tonfisk och tonfiskfiléer (HS-nummer ex 16.04)

(2002/891/EG)

TULLSAMARBETSKOMMITTÉN AVS-EG HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av partnerskapsavtalet AVS-EG som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000, särskilt artikel 38 i protokoll nr 1 till detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 1 i beslut nr 1/2000 av Ministerrådet för AVS-EG av den 27 juli 2000 om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 ⁽¹⁾ skall handelsbestämmelserna i partnerskapsavtalet AVS-EG, inbegripet protokoll nr 1 om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete, tillämpas från och med den 2 augusti 2000.
- (2) Enligt artikel 38.1 i det protokollet får undantag från ursprungsreglerna beviljas när befintliga industriers utveckling eller tillkomsten av nya industrier gör detta motiverat.
- (3) Enligt artikel 38.8 i det protokollet beviljas undantag automatiskt inom en årlig kvot på 8 000 ton för konserverad tonfisk och inom en årlig kvot på 2 000 ton för tonfiskfilé.
- (4) Tullsamarbetskommitténs AVS-EG har fördelat en del av dessa kvoter på sex enskilda stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (nedan kallade AVS-staterna) ⁽²⁾.
- (5) I syfte att göra det möjligt att effektivt och till fullo utnyttja den tillgängliga kvoten lämnade AVS-staterna den 18 juni 2002 in en begäran om ett nytt allmänt undantag, som skulle gälla för alla AVS-stater och omfatta hela de årliga kvoterna, dvs. 8 000 ton konserverad tonfisk och 2 000 ton tonfiskfiléer, som importeras till gemenskapen mellan den 1 oktober 2002 och den 28 februari 2005.

- (6) AVS-staterna begärde också, i syfte att se till att aktörerna kan fortsätta att åtnjuta den förmån som undantagen innebär, att de individuella beslut som fortfarande gäller den 1 oktober 2002 skall upphävas, eftersom de undantag som fastställs genom dessa beslut kommer att omfattas av det nya allmänna beslutet från och med det datumet.
- (7) Ansökan om undantag görs enligt de tillämpliga bestämmelserna i protokoll nr 1, särskilt artikel 38.8 och, under förutsättning att de nuvarande besluten upphävs, och att de kvantiteter ansökan gäller ryms inom gränserna för den årliga kvot som AVS-staterna efter ansökan automatiskt beviljas.
- (8) I enlighet med artikel 38.8 kan AVS-staterna därför beviljas ett nytt allmänt undantag för de kvantiteter konserverad tonfisk och tonfiskfiléer och de perioder ansökan avser.
- (9) Kvantiteter för vilka undantaget godkänns bör förvaltas av kommissionen i samarbete med tullmyndigheterna i medlemsstaterna och AVS-staterna. För detta bör närmare bestämmelser antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från de särskilda bestämmelserna i förteckningen i bilaga II till protokoll nr 1 i partnerskapsavtalet AVS-EG skall konserverad tonfisk och tonfiskfiléer enligt HS-nummer ex 16.04 som produceras i AVS-staterna av tonfisk som inte har ursprungsstatus anses ha ursprung i dessa länder i enlighet med villkoren i detta beslut.

Artikel 2

Det undantag som avses i artikel 1 skall tillämpas på de produkter och kvantiteter som anges i bilagan till detta beslut och som importeras till gemenskapen från AVS-staterna mellan den 1 oktober 2002 och den 28 februari 2005.

⁽¹⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 46.

⁽²⁾ Beslut nr 1/2000 fattat av Tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 18 oktober 2000 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" med hänsyn till Fijis, Mauritius, Papua Nya Guineas och Seychellernas speciella situation vad beträffar deras produktion av konserverad tonfisk och tonfiskfilé (HS-nummer ex 16.04) (EGT L 276, 28.10.2000, s. 89). Beslut nr 4/2001 fattat av Tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 27 juni 2001 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" med hänsyn till Senegals speciella situation vad beträffar landets produktion av konserverad tonfisk (HS-nummer ex 16.04) (EGT L 192, 14.7.2001, s. 27). Beslut nr 5/2001 fattat av Tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 31 juni 2001 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" med hänsyn till Elfenbenskustens och Papua Nya Guineas speciella situation vad beträffar landets produktion av konserverad tonfisk (HS-nummer ex 16.04) (EGT L 334, 18.12.2001, s. 31). Beslut nr 1/2002 av Tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 26 juni 2002 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" för att ta hänsyn till Seychellernas särskilda situation när det gäller produktion av tonfiskfiléer (HS-nummer ex 16.04) (EGT L 172, 2.7.2002, s. 65).

Artikel 3

1. De kvantiteter som anges i bilagan skall förvaltas av kommissionen, som skall vidta alla administrativa åtgärder som den anser lämpliga för en effektiv förvaltning.

2. Om en importör i en medlemsstat lägger fram en deklARATION för övergång till fri omsättning, som inbegriper en ansökan om att få omfattas av detta beslut, skall den berörda medlemsstaten, om deklARATIONEN godtagits av tullmyndigheterna, anmäla till kommissionen att den önskar ta ut en kvantitet som motsvarar dess behov.

3. Den berörda medlemsstaten skall utan dröjsmål sända begäran om uttag, med angivande av det datum då deklARATIONEN godtog, till kommissionen.

4. Kommissionen skall bevilja uttagen i kronologisk ordning efter det datum då medlemsstaternas tullmyndigheter godtog deklARATIONERNA för övergång till fri omsättning och i den utsträckning den tillgängliga volymen medger det.

5. Om en medlemsstat inte utnyttjar de kvantiteter som tagits ut, skall den så snart som möjligt återföra dessa till den relevanta kvoten.

6. Om de begärda kvantiteterna är större än den tillgängliga volymen i en viss kvot, skall tilldelningen ske proportionellt. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om de uttag som gjorts från kvoterna.

7. Varje medlemsstat skall se till att importörerna har kontinuerlig och lika tillgång till de tillgängliga kvantiteterna, så länge den återstående volymen medger det.

Artikel 4

1. AVS-staternas tullmyndigheter skall vidta nödvändiga åtgärder för att utföra kvantitativa kontroller av exporten av de produkter som avses i artikel 1. I detta syfte skall alla certifikat som de utfärdar i enlighet med detta beslut vara försedda med en hänvisning till detta.

2. De behöriga myndigheterna i de länderna skall var tredje månad, via AVS-statsgruppens sekretariat, sända kommissionen en sammanställning över de kvantiteter för vilka varucertifikat EUR.1 har utfärdats i enlighet med detta beslut samt certifikatens löpnummer.

Artikel 5

Fält 7 i de varucertifikat EUR.1 som utfärdas i kraft av detta beslut skall innehålla en av följande uppgifter:

- Excepción — Decisión n° 2/2002
- Undtagelse — afgørelse nr. 2/2002
- Abweichung — Beschluss Nr. 2/2002
- Παρέκκλιση — Απόφαση αριθ. 2/2002
- Derogation — Decision No 2/2002

- Dérogation — Décision n° 2/2002
- Deroga — decisione n. 2/2002
- Afwijking — Besluit nr. 2/2002
- Derrogação — Decisão n.º 2/2002
- Poikkeus — päätös N:o 2/2002
- Undantag — beslut nr 2/2002.

Artikel 6

AVS-staterna och medlemsstaterna och Europeiska gemenskapen skall var och en för sitt vidkommande vidta de åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut.

Artikel 7

1. Följande beslut skall upphöra att gälla:

- Beslut nr 4/2001 fattat av Tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 27 juni 2001 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" med hänsyn till Senegals speciella situation vad beträffar landets produktion av konserverad tonfisk (HS-nummer ex 16.04).
- Beslut nr 5/2001 fattat av Tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 31 juni 2001 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" med hänsyn till Elfenbenskustens och Papua Nya Guineas speciella situation vad beträffar landets produktion av konserverad tonfisk (HS-nummer ex 16.04).
- Beslut nr 1/2002 av tullsamarbetskommittén AVS-EG av den 26 juni 2002 om undantag från definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" för att ta hänsyn till Seychellernas särskilda situation när det gäller produktion av tonfiskfiléer (HS-nummer ex 16.04).

2. Om en importör i en medlemsstat lägger fram en deklARATION för övergång till fri omsättning, som inbegriper en ansökan om att få omfattas av ett av de beslut som anges i punkt 1, skall den hänvisningen anses hänföra sig till detta beslut.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft samma dag som det fattas.

Det skall tillämpas från och med den 1 oktober 2002.

Utfärdat i Bryssel den 28 oktober 2002.

På Tullsamarbetskommitténs AVS-EG vägnar

Robert VERRUE

Edwin P.J. LAURENT

Ordförandena

BILAGA

Löpnummer	HS-nummer	Varubeskrivning	Period	Kvantitet (i ton)
09.1635	ex 16.04	Konserverad tonfisk	1.10.2002–30.9.2003	8 000
			1.10.2003–30.9.2004	8 000
			1.10.2004–28.2.2005	3 333
09.1636	ex 16.04	Tonfiskfiléer	1.10.2002–30.9.2003	2 000
			1.10.2003–30.9.2004	2 000
			1.10.2004–28.2.2005	833